

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי כ"א בחשוון תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

סוטה - ח

1. שנינו - אם אמרה טהורה אני, מעלין אותה לשערי מזרח. מדוע צריך להעלותה, הרי כבר נמצאת בלשכת הגזית? מעלין ומורידין אותה כדי לייגעה שתודה, כדשנינו בעדים הבאים לחייב מיתה, שבי"ד מסייעין אותן ממקום למקום, כדי שתטרף דעתן ויחזרו בהן.
2. בסוטה ובמצורע למדנו מפסוקים שהסדר שלהם נעשה 'לפני ה' - בשער נקנור. אך מה הטעם שאת היולדת צריך לטהר בשער נקנור? כיון ששנינו - אין קרבנו של אדם קרב אא"כ עומד על גביו, ודין זה הוא גם בזבין וזבות שאף הם מחוסרי כפרה, אלא שהתנא נקט רק אחד מהם.
3. אין משקין שתי סוטות כאחת - 'אותה' לבדה. לר"ש הדורש טעמא דקרא כדי שלא יבא לבה גס בחבירתה. ולר' יהודה זה גזירת הכתוב. מה הנפק"מ? אשה שרותתת מאימת המים ואינה מודה, לר"ש אין לבה גס בה ומותר להשקות שתים, לר' יהודה גזירת הכתוב בכל מקרה.
4. שנינו: אין עושין מצות חבילות חבילות - כגון מה? אין משקין שתי סוטות כאחת, [ודווקא ככהן אחד, אבל בשני כהנים לר"ש מותר ברותתת כדלעיל] ואין מטהרין שני מצורעין כאחת, ואין רוצעין שני עבדים כאחת, ואין עורפין שתי עגלות כאחת.
5. מה דרשו מהפסוק 'זפרע את ראש האשה'? מלמד שמגלה גופה, 'זפרע את ראשה' מלמד, שהכהן סותר את שערה.
6. הנידון לסקילה האם מכסין אותו? והאם חישינו להרהור?
 - א. ר' יהודה - האיש מכסין אותו פרק אחד מלפניו, והאשה - אחד מלפניה ואחד מלאחריה, מפני שכולה ערוה, ולא חשש להרהור, כיון שמסתלקת מהעולם, ובאחרת לא ירהרו כיון שאין יצר הרע שולט אלא במה שעיניו רואות. אבל בסוטה שמא תצא זכאית ויתגרו בה פרחי כהונה.
 - ב. חכמים - האיש נסקל ערום, ואין האשה נסקלת ערומה. ודוקא בסוטה מגלים את גופה על אף החשש להרהור, כדי לקיים 'ונסרו כל הנשים', אבל לגבי סקילה, שם אין לך ייסור גדול מזה ואין צורך להוסיף על בזיונה.
 - ואין לומר שגם נסקול וגם נבזה - כיון שרב נחמן אמר 'ואהבת לרעך כמוך', ברור לו מיתה יפה.
 - וכולי עלמא סוברים 'ברור לו מיתה יפה' ונחלקו - לחכמים, בזיון האדם חמור בעיניו מצער גופו ועדיף לה להיות לבושה.
 - ולר' יהודה, עדיף לאדם שלא יהיה לו צער גופו, ואם תסקל לבושה תתייסר יותר במיתתה.
7. אלו הוראות נוספות ממשנתנו מסדר השקאת הסוטה, נתבארו בגמרא?
 - א. שנינו: היתה מכוסה לבנים מכסה בשחורים. ובברייתא - אם שחורים נאים לה, מכסה בגדים מכוערים.
 - ב. שנינו: אם היו עליה כלי זהב, מסירין אותן ממנה - ונתחדש בזה שלא אומרים שיותר בזיון כשהיא ערומה ויש עליה תכשיטים.
 - ג. סנתפקו האם צריך לקשור בדווקא עם חבל מצרי - והוכיחו מהברייתא - 'חבל המצרי וקושרו לה למעלה מדדיה, כדי שלא ישמטו בגדיה מעליה' משמע שאפשר גם חבל אחר.
 - ד. וכל הרוצה לראות בה יראה - לאביי: זה הולך רק על נשים, כדמוכח מההמשך 'וכל הנשים'. לרבא: גברים מותרים, ונשים חייבות לראות.
8. משנה - במדה שאדם מודד בה מודדין לו. כיצד? היא קשטה את עצמה לעבירה, המקום נוולה. היא גלתה את עצמה לעבירה, המקום גלה עליה. בירך התחילה בעבירה תחילה ואחר כך הבטן, לפיכך תלקה הירך תחילה ואחר כך הבטן, ושאר כל הגוף לא פלט.
9. מיום שחרב בהמ"ק, אע"פ שבטלה סנהדרין, ואף ארבע מיתות שבבי"ד בטלו, אבל דין ארבע מיתות לא בטל. כיצד? מי שנתחייב סקילה - נופל מהגג או חיה דורסתו. שריפה - נופל בדליקה או נחש מכישו, הרג - נמסר למלכות או ליסטיין באין עליו, חנק - טובע בנהר או מת בסרוניכי.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)